

UITGEKAMD

België - Belgique
P.B. - P.P.
1970 Wezembeek-Oppem
BC 3352

WEZEMBEEK-OPPEM • JAARGANG 14, NR 5 • MEI 2013 • MAANDELIJKS TIJDSCHRIFT (NIET IN JULI-AUGUSTUS)
UITGAVE VAN GEMEENSCHAPSCENTRUM DE KAM EN VZW 'DE RAND'

2-3
Start estafettereeks
Taalleerkracht Nadia Verstraeten

4-5
Vereniging in de kijker
Les Amis de Bourgogne

6-7
De kruidenierswinkel
'Bij Paulette'

8-9
Sarah Panneels
opent pub in Melbourne

10-11
Christelle Colin
Gastpreker Europees Feest

Nadia Verstraeten

'Lachen verenigt mensen'

In deze nieuwe rubriek laten we elke maand een inwoner uit Wezembeek-Oppem aan het woord over de dingen die hem of haar bezighouden. Hij of zij duidt de volgende inwoner aan die de estafette voort mag zetten. Vandaag starten we met Nadia Verstraeten, taallerares van het Centrum voor Volwassenenonderwijs.

Het is dinsdagmiddag en de Nederlandse les is net afgelopen in de Kam. Een bonte mengelmoe van nationaliteiten verlaat het leslokaal. 'Duitsers, Polen, Afrikanen, Turken, Italianen, Libanezen ... Ik hou van het internationale karakter van dit dorp', vertelt Nadia.

Nadia verhuisde in 1990 van Tervuren naar Wezembeek-Oppem. De lerares is verbonden aan het Centrum voor Volwassenenonderwijs (CVO) Tervuren-Hoeilaart. Dat CVO werkt samen met vzw 'de Rand' en verzorgt de taallessen

Nederlands in de Kam en de Lijsterbes. Naar de Kam komt Nadia gewoon te voet, heel gemakkelijk voor haar. Ze is geen opvallende figuur in het dorpsleven: 's avonds geeft ze vaak les en dus laat ze het verenigingsleven aan haar voorbijgaan. Ze stond wel op de verkiezingslijst van WOplus bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen, want ze houdt van Wezembeek-Oppem.

'De internationale gemeenschap van het dorp trekt me enorm aan', vertelt Nadia. 'Daarom doe ik mijn job ook heel graag. Het contact met die

verschillende culturen is heel boeiend. Vandaag ging de les bijvoorbeeld over Pasen. Ik vertel dan welke gebruiken er zoal zijn in ons land en zij vertellen over hoe Pasen in hun land gevierd wordt.' En dat gebeurt in Polen helemaal anders dan in pakweg Italië, Libanon of de Verenigde Staten.

Lachen verenigt

'Vroeger waren het vooral Duitsers, Engelsen en Franstaligen die Nederlandse les volgden. Vandaag is de groep heel divers: van Japanners tot Roemenen, van Turken tot Koreanen en Afrikanen.

Uit de gemeenteraad van 25 maart

Dat maakt het lesgeven er niet gemakkelijker op. Ik wil niet veralgemenen, maar elke cultuur heeft toch een eigen gewoonte en mentaliteit. De leerhouding van iemand uit Korea is bijvoorbeeld helemaal anders dan van iemand uit Afrika. Hoe overbrug ik dat verschil? Door veel te lachen in de les. Lachen is internationaal, het verenigt mensen.'

Nadia interesseert zich in de gewoonten van andere nationaliteiten, maar de interesse is wederzijds. 'Ons eten en drinken, daar kijken veel cursisten van op. Ze vinden het eten hier lekker. Toch zweren sommige nationaliteiten bij hun eigen voedsel. Duitsers bijvoorbeeld, die willen absoluut hun donkere Duitse brood eten. Als ik vertel over het paaslam van ijs dat bij ons traditioneel de kop wordt afgesneden en waar dan rode gelei uit loopt, vinden ze dat gruwelijk. Van Sinterklaas hebben ze nog niet gehoord in het buitenland. Zulke weetjes vinden ze super. Ik gebruik cultuur om ook de taal bij te brengen. Met succes. Vorig jaar had ik het over de Gentse Feesten en heel wat cursisten zijn uit interesse naar Gent gegaan om mee te feesten. Dat doet me plezier. Ik voel me dan een beetje een ambassadeur van ons land.'

Mime

Nederlands is geen gemakkelijke taal, zeker niet voor wie het nooit gesproken heeft. Nadia geeft les aan het eerste en tweede jaar, dus aan de beginners. 'In het begin moet ik veel mime spelen en af en toe Engels, Frans of Duits spreken om me toch een beetje verstaanbaar te maken. Een paar jaar geleden had ik enkele Tsjetsjenen in de cursus die me maar niet konden begrijpen. Helemaal niet gemakkelijk.'

De meeste cursisten komen uit interesse of omdat het een professionele troef is om Nederlands te spreken. Er zijn ook cursisten die een verplicht inburgeringstraject volgen. Zij zijn niet altijd even gemotiveerd, maar toch zijn de lessen altijd even boeiend. 'Aan het einde van elk schooljaar krijg ik het moeilijk om afscheid te nemen van de groep', zegt Nadia. 'Ik doe de job graag, ook al is het best wel een vermoeiend beroep. Ik moet telkens een beetje een show opvoeren om de klas geboeid te houden. Na een les ben ik moe. Vooral de avonden kunnen zwaar zijn. Als ik dan thuis kom, zit ik nog vol adrenaline en lig ik niet voor 1 uur in bed. Maar 's ochtends moet ik er opnieuw staan, hè. Gelukkig maar dat de job zo super is.'

Bart Claes

> Minister Bourgeois schorst François van Hoobrouck d'Aspre (LB-Union) voor drie maanden als schepen omdat hij voor de verkiezingen in oktober Franstalige oproepingskaarten verstuurde. Hij herbevestigt zo de niet-benoeming. Fabienne Mineur zal van Hoobrouck gedurende drie maanden vervangen als schepen. Voor van Hoobrouck is er een stoel tussen de gemeenteraadsleden, maar die bleef de hele raad leeg.

> Het meerjarenplan 2013-2015 van het OCMW wordt voorgelegd aan de gemeenteraad. De voorzitter van het OCMW stelt het plan voor. 'De nieuwe ploeg zal de eigen beleidsopties voor de volgende drie jaar opstellen. Het nieuwe meerjarenplan gaat in op 1 januari 2014. Het saldo van 226.000 euro op 31 december wordt aan de gemeente teruggestort. De crisis is duidelijk zichtbaar in de uitkeringen van het OCMW. In 2007 waren dat er 324, in 2012 550.'

> In december stond de goedkeuring van het langverwachte reglement voor de erkenning van de verenigingen op de agenda. Als laatste orgelpunt van zijn carrière wilde Christian Jaubert (LB-Union) dat per se in het Frans toelichten, met als gevolg dat minister Bourgeois de goedkeuring in februari schorste. Het reglement wordt nu opnieuw ter goedkeuring voorgelegd. 'Het zal een aantal maanden worden uitgetest, om het daarna eventueel aan te passen waar dat nodig is,' zegt schepen Nicole Geerseau (LB-Union). Raadslid Dominique Matthys (LB-Union) onthoudt zich bij de stemming: 'Ik vind dat ten minste één persoon uit het bestuur van een vereniging in Wezembeek-Oppem moet wonen.' Raadslid Jan Pollaris (WOplus) vraagt hoe dit reglement bekend wordt gemaakt aan de verenigingen. Schepen Frédéric Petit (LB-Union): 'Ze zullen per brief verwittigd worden.'

> De gemeente huurt een opslagruimte voor de periode 2013-2018 om de goederen in op te slaan die op straat gezet worden als mensen uit hun woning worden gezet. De goederen kunnen later voor een bepaald bedrag gerecupereerd worden door hun eigenaars. Meestal gebeurt dit niet, omdat het bedrag te hoog ligt. Raadslid Jan Walraet (WOplus): 'Het reglement zou toch preventief aangepast worden?' Er was immers de mondelinge afspraak om de kosten voor de gemeente te beperken: hoe eerder de meubelen weer uit de opslagruimte verdwijnen, hoe beter. 'Er is nog niets definitief beslist, maar dat zal zeker gebeuren', belooft schepen Petit (LB-Union).

> Jeugdhuis Merlijn krijgt een nieuwe brandveilige trap. De lastenvoorwaarden en de gunningswijze worden goedgekeurd.

Ghislaine Duerinckx

Marc Evens over
Les Amis de Bourgogne

Wegwijs in de wereld van Bourgogne

Marc Evens (59) is er zot van! Van wijn wel te verstaan, meer bepaald van Bourgogne. Hij richtte de vereniging Les Amis de Bourgogne op en vertelt graag wat meer over zijn passie.

‘Eigenlijk is onze naam niet volledig juist, want het zou Les Amis ‘de la’ Bourgogne moeten zijn, wist een Franse wijnboer me ooit te vertellen. Les Amis ‘de’ Bourgogne betekent dat we vrienden ‘uit’ Bourgogne zijn, en bij ‘de la’ zijn we vrienden ‘van’ Bourgogne. Maar goed, een naamsverandering zagen we niet zitten’, begint Marc het gesprek.

De vereniging werd opgericht in september 1994. Marcs diploma als kok verklaart zijn interesse. ‘De buurman van mijn ouders was lid van het bekende wijnbroederschap Confrérie des Chevaliers du Tastevin. Hij leerde mij wijn, en specifiek bourgogne, kennen. Ik ging cursussen sommelier volgen in Frankrijk, en bij Etienne Cocquyt, die het programma *Kwizien* presenteerde. Via Cocquyt kwam ik ook in het kookprogramma terecht, en zat ik twee jaar in de redactie van *Culinaire Ambiance*. Zo belandde ik in de Vlaamse Wijn Gilde, bij de Commanderie Pajottenland. Daar is het verhaal van Les Amis de Bourgogne gestart. De maandelijkse degustaties bij de Commanderie werden te veel. Samen met enkele bourgogneliefhebbers richtte ik deze vereniging op. We zijn gestart met 22, en nu zijn er een twintigtal leden.’ Samen met penningmeester Roger Vermander en secretaris An Deventer leidt Marc de vereniging in goede banen.

Een vereniging met wijnliefhebbers, in mijn verbeelding zijn dat een hoop oude mannen bij elkaar. ‘Niets is minder waar’, lacht Marc mijn opmerking weg. ‘Er is een koppel van achteraan in de dertig, en ons oudste lid is een zestiger. De leden komen trouwens van heinde en verre, want maar de helft woont in Wezembeek-Oppem. Er komen zelfs koppels uit Oudenaarde, Hofstade en Itterbeek.’

Verticaal of horizontaal degusteren

Om de paar jaar gaat het gezelschap op reis. Er is steeds een culinair, een wijnkundig en een cultureel gedeelte. Alle streken in de Bourgogne zijn al aan bod gekomen, behalve Beaujolais. Daarom plannen ze volgend jaar een vierdaagse naar die streek.

De wijnvrienden komen drie keer per jaar samen voor een degustatie, die horizontaal of verticaal is. En nee, dat gaat niet over de positie waarin je je bevindt als je drinkt. Bij

een horizontale degustatie vergelijk je wijnen van verschillende wijnboeren binnen één appellatie, bij een verticale vergelijk je verschillende jaargangen van één bepaalde wijnboer. ‘Er is eerst een theoretisch gedeelte, dat gevolgd wordt door de degustatie en een bespreking. Tijdens de degustatie vraag ik stilte, want het is de bedoeling dat we bijleren op een gemoedelijke manier. Er staat brood op tafel om je mond zuiver te maken, water om te spoelen, en spuwbakken voor wie wil. De degustatie is niet commercieel getint, dus ik geef achteraf gewoon ter informatie mee hoeveel de wijnen kosten en waar je ze kan kopen. We sluiten altijd af met een bijpassende maaltijd, om de wijnen te neutraliseren.’ Het is niet de bedoeling om dronken naar huis te gaan.

Lekker, lekkerder, lekkerst

Een bourgogne herkennen blijkt niet eenvoudig. Marc vertelt dat bij de meeste andere wijnen het kasteel van oorsprong op het etiket staat. Daarnaast heb je keuze uit vier druivensorten: cabernet sauvignon, cabernet franc, merlot of petit verdot. Maar in bourgogne is dat dus helemaal anders. Rode bourgogne wordt maar uit één druivensort gemaakt, de pinot noir. Marc toont een kaartje en legt aan de hand daarvan uit hoe de vork aan de steel zit. De gemeente van herkomst wordt de appellatie genoemd. De gemeente is opgedeeld in verschillende gebieden, naargelang van de ligging. Binnen de appellatie heb je gewone gemeentewijn, die verschillende boeren in eigendom hebben. Een klasse hoger heb je de premier cru en nog hoger de grand cru. De onderverdeling hangt af van de hoogte op de helling, de afwatering, de positionering tegenover de zon, en de ondergrond. In die afgebakende gebieden hebben telkens verschillende boeren hun wijnstokken staan. Ze verkopen niet alleen voor een andere prijs, maar bieden ook een verschillende kwaliteit. En het is net dat wat Les Amis de Bourgogne intrigeert. ‘We gaan steeds op zoek naar wijnen van de beste kwaliteit, die daarom niet altijd een

grand cru moeten zijn. Soms ligt een gebied van een premier cru net naast een gebied van een grand cru, en is de kwaliteit dus quasi dezelfde.’ En zo maakt Marc zijn vereniging wegwijs in het mozaïek van Bourgogne.

Eind april proefden Les Amis de Bourgogne de madeira. Ze proefden acht wijnen en gingen terug tot het jaar 1900, wat geen goedkope fles geweest zal zijn. Een externe specialist kwam de wijnen voorstellen. Marc vertelt dat dit een uitgelezen verjaardagswijn is, want je kan er van blijven drinken. Waar een normale fles na een paar dagen uit moet zijn, kan je van deze fles bijvoorbeeld elk jaar op je verjaardag een glaasje drinken. ‘Voor ons tienjarige bestaan hebben we verschillende Montrachetwijnen uit 1993 geproefd, een prestigedegustatie was dat. Naar mijn mening is dat trouwens de beste witte wijn ter wereld.’

Wijnkelder in de garage

Hoe kiest Marc die wijnen dan? ‘Je groeit in die wereld’, verzekert hij me. ‘Ik heb intussen zo veel mensen leren kennen dat ik een vriendenkring heb in Bourgogne. Zij leiden me naar nieuwe wijnen.’ Telkens als Marc op vakantie gaat in Zuid-Frankrijk, gaat hij er even op bezoek. ‘Ik rijd ‘toevallig’ elke keer langs Bourgogne’, lacht hij.

Een echte ‘wijnkelder’ heeft Marc niet. Zijn wijnkelder bevindt zich in een geïsoleerd hok in de garage. Er liggen zo’n vierhonderd flessen in, waarvan tachtig procent bourgogne is. Bij speciale gelegenheden of als zijn kinderen komen eten, serveert hij graag een lekkere wijn. Om de gezondheid optimaal te houden, is Marc ook lid van de plaatselijke runningclub. Je kan van een wisselwerking spreken, want de voorzitter van die club is eveneens lid van Les Amis.

Als volstreekte wijnleek, kreeg ik die avond een glaasje wijn ingeschonken. Lekker, die bourgogne!

Marijke Pots

Heb je een basiskennis wijn en wil je Les Amis de Bourgogne vervoegen? Neem dan contact op met Marc Evens via 02 767 44 93 of evens.marc@hotmail.com.

© Tine De Wilde

De kruidenierswinkel 'Bij Paulette'

Op weg naar Paulette Van Eeckhout loop ik in de J.B. De Keyzerstraat voorbij nummer 55. Hier was vroeger Paulettes kruidenierswinkel. Ik kwam er als kind snoep kopen: rode zakjes zuurpoeder, zwarte 'rekkers', cuberdons ... Waar is de tijd? Samen met haar oudste zoon Luc De Vogelaere luisteren we naar Paulettes verhaal.

Paulette verblijft momenteel in het Onze-Lieve-Vrouwvrusthuis. In haar kamer hangt een foto van haar als jonge vrouw; een heel mooie vrouw, en dat is ze nog steeds. Aan herinneringen heeft ze geen gebrek. Zo nu en dan zal ze ons gesprek onderbreken, met de woorden: 'En nu weet ik niets meer.' Om nog geen halve minuut nadien haar verhaal levendig te hervatten met: 'Wat er ook nog was ...'

Het verhaal van Paulettes winkel begint in 1957. Paulette nam de winkel over van haar schoonmoeder. In het begin maakte ze de fout dat ze niet genoeg praatte met de klanten. Maar ze leerde gauw bij. Veel klanten kwamen immers om een praatje te maken. Die kochten dan iets kleins; een pakje zout of een pakje spaghetti. Sommige kwamen wel drie keer op dezelfde dag langs. Ja, er werd wat afgeroddeld in de winkel, maar dat was vooral tussen de klanten onderling.

Na de overname moderniseerde Paulette de winkel. Ze liet een toonbank met een koelinstallatie plaatsen, zodat ze ook fijne vleeswaren en kaas kon verkopen. De winkel was eigenlijk een Carrefour in het klein, met klompen, naaigerief, kookpotten ... En als de bakker dicht was, verkocht ze ook brood. Vroegen de mensen naar iets wat ze niet had, dan bestelde ze het. De groenten ging haar man zelf op de vroegmarkt in Brussel halen. Die markt begon in die tijd om drie uur 's nachts. Zoon Luc mocht – ook al was hij nog geen tien jaar oud – zijn vader vergezellen. In de wintermaanden, toen het vroom, was dat labeur. Maar zo'n markt was een belevenis.

Paulette hield de winkel alleen open. Dat was niet altijd gemakkelijk, want ze had ook de zorg voor haar twee zoontjes, het huishouden en het papierwerk. In die tijd waren er ook reglementen. Zo mocht je bijvoorbeeld niet meer dan drie flessen sterke drank tegelijk verkopen aan dezelfde klant. Met de verkoop van bier deed ze anders wel mooie zaken. Het bier werd ter plaatse gedronken, in de achterkeuken bij de grootvader. Ja, er liep wat volk rechtstreeks naar achteren; de postbode had altijd wel een klein excuus.

In de beginjaren was er geen sluitingsdag. De winkel was zeven dagen op zeven open. Alleen zondagnamiddag ging de deur dicht, maar zelfs dan belden de klanten gewoon aan. Het was toch hard werken.

Haar twee zoons hielpen haar waar ze konden. Ze moesten onder andere de rekken bijvullen en de kinderen bedienen die met hun zondagsgeld snoep kwamen kopen. Ja, ze had brave kinderen.

Hoewel Luc zich herinnert dat ze, als ze iets mispeuterden, gestraft werden. Dan moesten ze midden in de winkel op hun knieën gaan zitten. Maar daar herinnert Paulette zich niets van. Wel weet ze nog dat de jongste zoon eens zijn tanden in een bestelling tomaten had gezet. Niet in een paar tomaten, maar in iedere tomaat had hij gebeten. 'Maar ach, het was nog een klein kind.'

Paulette behoort duidelijk nog tot de generatie van hard werken en niet klagen. Maar lastige klanten bestonden wel. Dat waren de mensen die geen vaste klant waren, maar die alleen kwamen als ze ergens anders een miskoop gedaan hadden. Zo kwam er eens een vrouw een pak koffie terugbrengen, koffie van een merk dat Paulette niet eens zelf verkocht. Het was een pak koffiebonen, en de vrouw moest gemalen koffie hebben. Ze vroeg of Paulette dat open pakje niet kon ruilen? 'Nee, dat kon niet.' Die vrouw zag ze niet meer terug. 'Maar daar heb ik geen spijt van.'

Gestolen werd er niet. Alle koopwaar stond achter de toonbank. Bovendien waren haast alle klanten bekenden. Alleen de kleine Frederik stal wel eens chocolade, want die doos stond open op de toonbank. 'Met die kleine Frederik is het later trouwens niet goed afgelopen.' Zelf heeft ze nooit iemand bedrogen. 'Voor geen centiem.' En daar is ze terecht trots op.

Het einde van de winkel, nee, dat had ze niet zien aankomen. Het gebeurde abrupt door de komst van de Priba 2000 (nu Carrefour). Iedereen trok daar naartoe. Er was zo veel, en bovendien mocht je er de koopwaar zomaar zelf uit het rek nemen. Er waren drie kruideniers in de buurt, en alle drie moesten ze sluiten. Het was verschrikkelijk. De dag na de sluiting heeft ze de hele ochtend zitten huilen. En achteraf kwamen de mensen klagen: 'Wat gaan we doen als er plots bezoek is?' Maar op de verkoop van een kleinigheid kan een winkel niet overleven. Paulette bleef echter niet bij de pakken zitten. Ze ging in een kledingzaak werken, een heel mooie zaak, waar zelfs prinses Paola klant was.

En dan is het etenstijd in het rusthuis. We nemen afscheid van een tevreden mens. Twee zonen, vijf kleinkinderen en een heel leven hard gewerkt. Wat zou een mens klagen? Bij het naar buiten gaan struikelen we over de kleuters van het HHC. Ze zijn er even op bezoek. Ze zijn behoorlijk druk, maar daar heeft niemand last van. We zien enkel blije gezichten.

Karla Stoefs

110 jaar Muziekmaatschappij Kunst en Vaderland Wie is wie op de foto?

Erfgoedfoto Wezembeek-Oppem

Op zondag 17 juni 1984 ging in de gemeente een grote stoet uit ter gelegenheid van 110 jaar Muziekmaatschappij Kunst en Vaderland (Het Koper). Meer dan driehonderd personen traden aan in twintig verschillende groepen. De verenigingen KWB, KAV en Vakantiegenoegens werkten samen om één groep te vormen die spreuken van Breughel tot leven moest brengen. Hier poseert de groep aan het begin van de Jozef De Keyzerstraat, ter hoogte van het vroegere politiekantoor. Wie is wie? En weet nog iemand welke spreuken er toen werden uitgebeeld?

Elke inlichting is welkom. Erfgoedvereniging Wezembeek-Oppem, GC de Kam, Beekstraat 172, Wezembeek-Oppem, 02 731 43 31, info@dekam.be.

Gratis Jeugdquiz 2013
Jeugdquiz Wezembeek-Oppem
woensdag 8 mei
19.30 uur – Jeugdhuis Merlijn

Quizfanaten uit Wezembeek-Oppem en omstreken verenig je, want de jeugdquiz van Wezembeek-Oppem organiseert zijn jaarlijkse quiz. Waan je voor een avond Nick of Roger van Tafel 7 (personages uit de VRT-serie *Quiz me Quick*, n.v.d.r.) en kom je algemene kennis testen in tien rondes. Wie weet ga je naar huis met de befaamde wisselbeker en een mooie prijs.

Iedereen kan en mag deelnemen. Een ploeg bestaat uit maximum 4 personen.

Inschrijven: info@dekam.be
(Wouter Hindrikx)

Do-in: relaxatieoefeningen
Femina Sint-Pieter
donderdag 6 juni
14 uur – GC de Kam

Hoe voelen je nek, rug en hoofd vandaag? Misschien heb je er al eens over gewreven en beoefende je zo de meest instinctieve vorm van zelfmassage.

In deze praktische workshop leer je jezelf een ontspannende massage geven van kop tot teen, gebaseerd op eenvoudige massage-technieken uit verschillende oosterse en westerse disciplines.

Je wrijft, stretcht en beklopt je lichaam zachtjes en ontdekt hoe je vermoeidheid en spanning met eenvoudige handelingen kunt verlichten. Je leert ook de weldadige kracht van ademhaling en olie kennen. En je krijgt een reeks vaardigheden mee naar huis.

Meer info: Jeannine Daguyt, 02 731 48 79

Sarah Panneels opent pub met Belgisch kantje in Melbourne

'Het beste van twee werelden combineren'

Als jonge studente maakte Sarah Panneels kennis met Australië. Na een jaar keerde ze terug naar België, maar de 'Australian way of life' had haar betoverd. Zo belandde ze enkele jaren later opnieuw in Australië en ze werd er verliefd, op het land en op een Australiër. Sinds kort hebben Sarah en Stephen een restaurant en gastenverblijf, waar Australische gemoedelijkheid gecombineerd wordt met Belgische culinaire verwennerij.

Het grootste deel van haar jeugd bracht Sarah Panneels (34) door in Wezembeek-Oppeem, maar het zou niet lang duren vooraleer ze haar vleugels uitsloeg. 'Als uitwisselingsstudente heb ik een jaar in Queensland – het noordoosten van Australië – gewoond', begint Sarah. 'Op mijn inschrijvingsformulier had ik drie voorkeurbestemmingen geschreven: Zuid-Afrika, Nieuw-Zeeland en Australië. Dat was niet omdat die landen verre en doorgaans zonnige bestemmingen zijn, maar wel omdat er in elk van die landen veel rugby wordt gespeeld. Ik speelde toen zelf rugby, het was eigenlijk een passie voor mij. De Wallabies, het nationale rugbyteam van Australië, was mijn favoriete ploeg. Ik kon me niet voorstellen dat ik ergens zou leven waar ik geen rugby kon spelen.'

In de praktijk bleek dat echter tegen te vallen. 'Ik heb geen rugbybal aangeraakt. Onthutsend, niet?', gaat Sarah verder. 'Blijkbaar spelen vrouwen in Australië geen rugby. Of toch niet de union-variant die ik in België beoefende. Vrouwen spelen hier 'touch rugby', maar dat is toch niet *the real thing*. Ik vind het zoals paintballen, maar dan zonder geraakt te worden door een verfkogel. Hoewel het me zonder twijfel gespaard heeft van enkele blauwe plekken en kneuzingen, stuikte mijn beeld van Australië als rugbynatie bij uitstek als een pudding in elkaar', lacht ze.

Stella House

Na een jaar in Australië keerde Sarah terug naar België. Ze ging studeren, maar na enkele jaren begon de roep

van het avontuur steeds luider te klinken, tot ze die niet langer kon negeren. 'Ik nam mijn rugzak en ik vloog naar het oosten om India en Zuidoost-Azië te verkennen. Ik volgde mijn droom, leerde nieuwe culturen kennen en ik leidde een avontuurlijk leven. Na een jaar besloot ik om naar Melbourne te vliegen. Meteen was ik weer verliefd op het land en op Melbourne in het bijzonder. Zo'n rijke cultuur, architectuur en cultureel erfgoed, zo veel kunst, creativiteit en diversiteit, en niet te vergeten: lekker eten en de beste koffie!'

Melbourne is intussen ruim een decennium de thuis van Sarah. Ze vond er Stephen, de man waar ze later mee zou trouwen. Samen met hem, zijn dochter Tia, hun dochtertje Mila van bijna anderhalf jaar oud en de goudvissen Speedy en Blacky vormt ze een gelukkig gezin. 'Onlangs hebben Stephen en ik een oude pub gekocht. We hebben het pand opgeknapt en omgevormd tot een gezellig restaurant met een Belgisch kantje. We zijn het enige 'Stella House' in Australië, en we hebben een ruim gamma aan bieren van het vat en uit flesjes. Elke donderdag houden we 'Belgian Night'. Dan serveren we typisch Belgische gerechten. Maar ook op onze reguliere menukaart staan gerechten die mijn Belgische afkomst verraden, zoals mosselen met frietjes, steak met friet, chocoladetaart of *fish and chips*, maar dan bereid met Hoegaarden. Ik vind het zeer fijn om mijn roots te kunnen promoten, in combinatie met de Australische cultuur. Het was heel hard werken om alles klaar te krijgen, maar het is enorm

leuk om het beste van twee werelden te combineren.'

Jong en onbezonnen

'Over wonen in het buitenland heb ik nooit echt nagedacht, tot ik tijdens mijn uitwisseling mijn zin voor reizen, culturen en avontuur ontdekte. Ik was nog jong en onbezonnen toen ik besloot om hier te blijven wonen. Dat heeft het makkelijker gemaakt om me aan te passen aan mijn nieuwe thuis. De opwinding, mijn enthousiasme, de uitdaging en het onbekende hebben me veel geholpen om het me naar mijn zin te maken. Als ik ouder en wijzer was geweest, was het wellicht een ander verhaal geweest.'

Toen Sarah de eerste keer naar Australië reisde, wist ze niet wat ze moest verwachten. 'In mijn verbeelding was Australië een land met stoere rugbyspelers, Aboriginals, woestijnen, *wildlife*, surfers, palmbomen en overal kangoeroes en koala's. Snel bleek dat Australië veel geciviliseerder en Angelsaksischer was dan ik had verwacht. De meeste mensen hebben een witte huid met sproeten. Koala's of kangoeroes zijn er niet zomaar te vinden. Er schalde ook geen muziek van The Beach Boys over de straten, zoals dat in mijn fantasie wel het geval was.'

Mét retourticket

Het moeilijkste voor Sarah om gewoon te raken, zijn de verre afstanden die ze in Australië soms moet overbruggen. 'Zelfs de kleinste uitstap duurt een

Op de foto v.l.n.r. Mila, Sarah, Tia, Stephen

eeuwigheid, omdat dit land zo reusachtig is. Een ander nadeel kan zijn dat de mensen hier soms een beetje té relaxed zijn. Sommige dingen nemen iets meer tijd in beslag dan je eigenlijk graag zou hebben, en dat leidt af en toe tot frustratie.'

Ondertussen heeft Sarah het twaalf jaar naar haar zin *down under*. 'Het klimaat, de winkels die de klok rond open zijn, de ongedwongen manier van leven, de kameraadschap en het gevoel dat iedereen hier kan zijn wie hij of zij wil, zonder beoordeeld te worden, dat is waar ik van hou. Uiteraard mis ik mijn familie erg hard. Eén keer per jaar keer ik terug naar België. Ik ben mijn ouders erg dankbaar dat ze me op zulke jonge leeftijd hebben laten gaan. Ik worstel elke dag met het feit dat we zo ver van elkaar verwijderd zijn, maar tegelijkertijd zijn we nu closer dan ooit. Mijn zus heeft een zoon, een maand jonger dan mijn dochtertje. We plannen al uitwisselingsprogramma's voor onze kinderen, al zal dat wel uitsluitend mét een retourticketje inbegrepen zijn', besluit Sarah lachend.

Wim Troch

Orgelconcert - Benjamin-Joseph Steens

Joy in Art

zondag 12 mei

15.30 uur - Sint-Pieterskerk Wezembeek-Oppem

Benjamin-Joseph Steens studeerde musicologie aan de K.U. Leuven en aan de Sorbonne in Parijs. Tegelijkertijd vervulde hij zich aan het Lemmensinstituut in Leuven, aan het Conservatoire National in Orléans en aan het Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse in Parijs. Zijn studies werden bekroond met meerdere eerste prijzen voor orgel en clavecimbel.

Steens' voorkeur voor oude klavierinstrumenten werd nog versterkt door het contact met Jos van Immerseel, bij wie hij les volgde aan het Conservatorium van Antwerpen. Sindsdien is hij een van de weinige hedendaagse toetsenisten die het klavichord in recitals en in kamermuziek bespeelt.

Zijn discografie omvat meerdere cd's met werken van Bach en Buxtehude. Zijn opname op klavichord van de Goldberg Variaties van Bach verscheen in 2010 en werd warm onthaald door de pers.

Op 12 mei brengt hij, op het onlangs gerestaureerde Rochetorgel, werk van William Byrd, Bach, Pablo Bruna en Louis en François Couperin.

Tickets: 10 euro

Tickets en info:

Joy in Art, Stijn Streuveloord 4, Wezembeek-Oppem,
02 731 36 24, maaikensteens@nieuwlijsternest.be
Agnes De Greef, 0476 07 51 96

Infosessie geheugentraining

Ziekenzorg Wezembeek-Oppem i.s.m. Femma, KWB, Okra

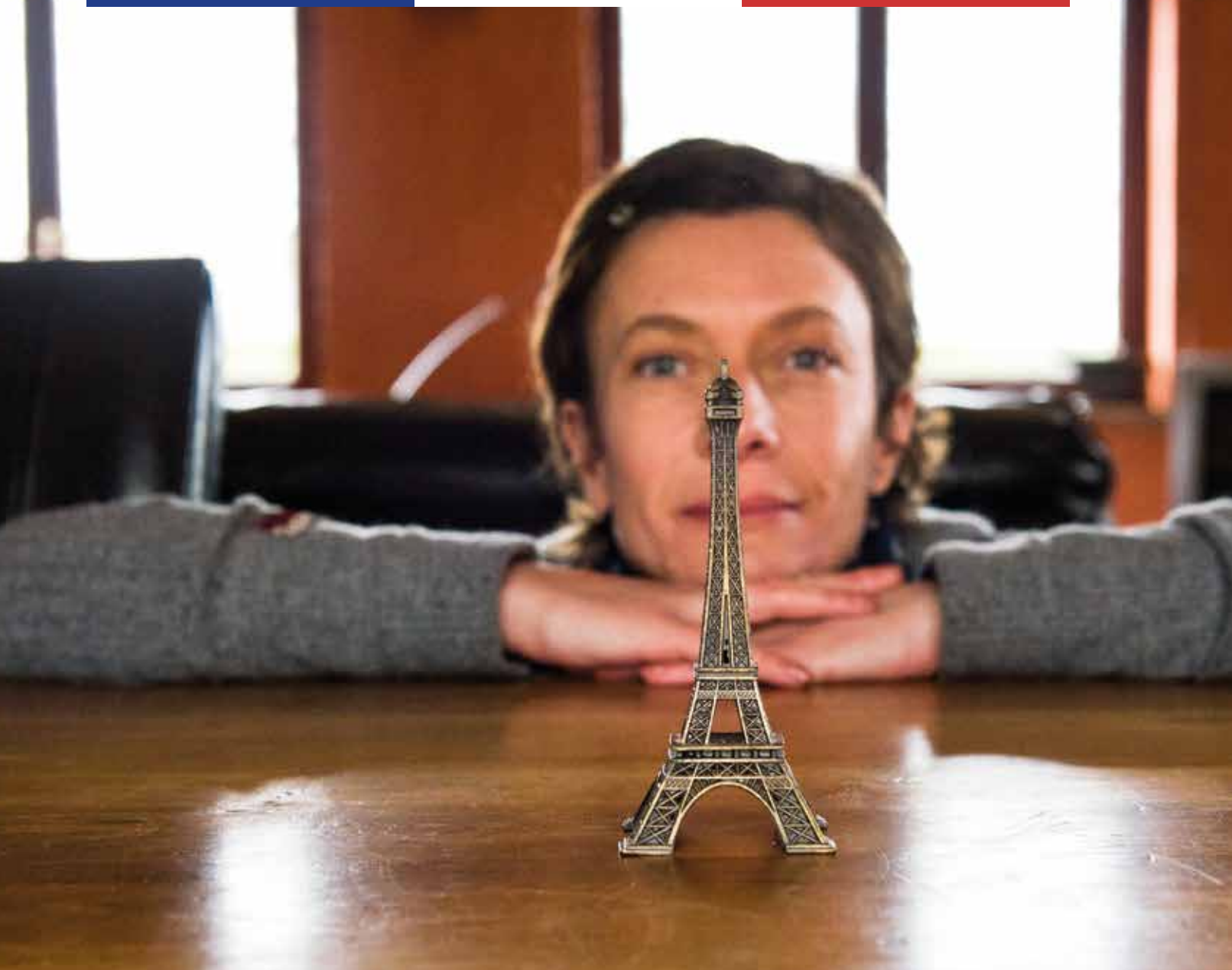
donderdag 30 mei

14.30 uur - GC de Kam

Iedereen vindt het vanzelfsprekend dat we zaken onthouden, maar als we iets vergeten, valt dat onmiddellijk op en vreest men vaak het ergste. Nochtans is vergeten een deel van de werking van het geheugen en zou het niet optimaal kunnen functioneren zonder te vergeten.

Maar wat is een geheugen? Hoe werkt het? En is vergeten normaal? Op deze en veel andere vragen krijg je een antwoord tijdens deze infosessie. Daarnaast maak je kennis met enkele geheugentechnieken. Kom jij ook mee je geheugen trainen?

Meer info: Jeannine Daguyt, 02 731 48 79

Christelle Colin, Belgische Française

'Belgen zijn veel te bescheiden'

In mei komt Christelle Colin haar geboorteland Frankrijk in het kader van het Europees feest voorstellen in GC de Kam. Christelle woont al dik tien jaar in Tervuren en heeft daar een grote liefde voor ons land, onze muziek, onze tv-programma's, een zeer degelijke kennis van het Nederlands én een rollende 'r' aan overgehouden.

La Belgique, c'est chic

'Ik ben afkomstig uit Frans Lotharingen, uit de streek van Nancy. Tijdens een weekendje Brussel leerde ik niet alleen de monumenten van de hoofdstad kennen, maar ook mijn man. Drie maanden later verhuisde ik naar hier', zegt Christelle. Ondertussen woont ze al meer dan een decennium in België en dat bevalt haar. Behalve het weer

dan misschien. 'Ik kom dan wel van het noorden van Frankrijk, toch voel ik een verschil. De eerste winters hier leken eindeloos.' Maar voor de rest vindt Christelle België een fantastisch land. 'Jullie hebben zo veel troeven, maar zijn veel te bescheiden. Er zijn toch veel Belgen in internationale topfuncties: Herman Van Rompuy en Yves Leterme bijvoorbeeld, en ook

cultureel hebben jullie veel te bieden. Fransen claimen graag dat Brel een Fransman is. Hetzelfde geldt voor de populaire actrice Cécile De France. En ieder dorp heeft zijn muzieksfeer. Fantastisch toch.'

'Ik ben ook fan van jullie televisie. TF 1 zet ik bijna nooit op. Geef mij maar RTBF of Canvas, voor een goede

© Tine De Wilde

reportage. Jullie hebben zo veel talent op zo'n kleine oppervlakte: in muziek, in film, in mode ...' Zelfs de vaak verfoeide Belgische kust vindt Christelle mooi: 'Niet overal natuurlijk, maar de kleuren zijn er erg mooi en De Panne is een prachtige badstad.' Haar andere favoriete plekken zijn Gent, de Ardennen en Brussel. 'De ambiance in Brussel is speciaal, met al die verschillende talen die je er hoort. Heel anders dan bij ons: in Frankrijk spreekt iedereen gewoon Frans', lacht Christelle.

Kleine cultuurshockjes

Een Française die in België komt wonen, voelt hier en daar toch een klein cultuurverschil, zou je denken. Maar dat valt best mee, vindt Christelle. 'Er zijn wel een paar dingen die ik raar vond in het begin. Het klinkt onnozel, maar de keuze bij de slager is hier eerder beperkt. Een biefstuk is hier een biefstuk. In Frankrijk heb je tournedos, onglet en chateaubriand. Nog iets wat Fransen niet begrijpen, is dat je hier niet meer met cheques kan betalen. In mijn geboorteland betaalt iedereen alles nog met cheques. Een andere Franse gewoonte die ik nog niet heb afgeleerd, en die ik nooit zal afleren, is om twee keer per dag warm te eten. Een sandwich is voor mij geen maaltijd. Het ritme van een werkdag in Frankrijk is op het eten ingesteld. De middagpauzes zijn veel langer en we werken later. Mijn collega's hier bekeken me raar toen ik 's middags twee uur pauze nam en iets warmes at. In Frankrijk worden de kinderen 's middags zelfs met de bus afgehaald op school, zodat ze thuis kunnen gaan eten.' De

avondmaaltijd is een erg belangrijke maaltijd voor Christelle. Ook dat doet ze vaak nog à la Française: met een aperitiefje voor de maaltijd, en tot voor kort ook met een kaasschotel erna.

Rij eens van de snelweg af

Over haar geboorteland spreken, is niet eenvoudig. Frankrijk is dan wel één land, maar het is zo uitgestrekt en er zijn enorme verschillen tussen de regio's. Een Marseillais is geen Parisien, en een Lyonnais is geen Bordelais. Over haar geboortestreek spreken is makkelijker. Belgen kennen Frans Lotharingen niet of nauwelijks. Het is die streek in het noordoosten van het land waar we snel doorheen rijden op weg naar het zuiden. Het loont volgens Christelle nochtans zeker de moeite om eens van de snelweg af te rijden, en een weekendje door te brengen in *la Lorraine*. 'Nancy en Metz zijn prachtige cultuursteden. Ze liggen op zowat 50 kilometer van elkaar, maar zijn compleet verschillend. En dat op drie uur rijden van hier, de ideale uitstap voor een weekendje.' De *Place Stanislas* in Nancy werd onlangs nog verkozen tot een van de mooiste pleinen van Europa, samen met het Rode Plein in Moskou en de Grote Markt in Brussel.

'Daarnaast heeft Nancy net als Brussel ook een erg rijk art-nouveaupatrimonium.' Metz daarentegen leunt veel meer aan bij de Duitse traditie. De streek was een tijdlang in Duitse handen, vandaar. 'Het leuke is dat de streek nog heel authentiek is en helemaal niet toeristisch. Je betaalt je dus zeker niet blauw aan een goede maaltijd.' En het eten is er niet slecht, vertelt Christelle: 'Probeer zeker de paté Lorraine of de mirabellentaart eens. Over de lokale roséwijn, de Toulouis, zal ik maar zwijgen. Dat is geen aanrader.'

Lachen met de Belgen

Eigenlijk houden Fransen wel van *les petits Belges*. Belgen staan er bekend als een discreet, beleefd volkje. 'Ik weet zeker dat hoteleigenaars en mensen die in de toeristische sector werken graag Belgen zien komen. Belgische toeristen hebben geen schrik om hun geld te laten rollen en ze genieten echt van de Franse cultuur, de wijn en het eten.' Dat belet niet dat er bij onze zuiderburen wel eens lacherig wordt gedaan over ons: 'Er worden wel eens grappen gemaakt over het Belgische accent. De bekende komiek Coluche had een typetje waarin hij een Belg speelde. Sindsdien krijg ik, als ik in Frankrijk vertel dat ik in België woon, altijd dezelfde grapjes naar mijn hoofd geslingerd.'

Al bij al kennen onze zuiderburen hun noorderburen vrij goed. 'Een ding begrijpen ze niet, maar het neemt dan soms ook surrealistische vormen aan, ook voor Belgen: jullie politiek. Doodzonde dat er zo veel energie verloren gaat in het gekibbel tussen politici van verschillende gemeenschappen.'

Maarten Croes

Feest van de Europese Gemeenschap Gastland: Frankrijk

Cultuurraad Wezembeek-Oppem

dinsdag 7 mei

vanaf 19.30 uur – GC de Kam

Voor de achttiende maal viert de cultuurraad van Wezembeek-Oppem samen met gemeenschapscentrum de Kam het Feest van de Europese Gemeenschap. Op dinsdag 7 mei is Frankrijk ons gastland. Wij nodigen alle inwoners van Wezembeek-Oppem en de Franse gemeenschap die in en rond Wezembeek-Oppem woont uit om deze avond met ons door te brengen.

Op het programma:

19.30 uur – informatiebeurs

Europese Gemeenschap, Vlaamse Gemeenschap, provincie Vlaams-Brabant, Frankrijk

20 uur – gastsprekers en muziek

Muziek met Freddy Birset

21.15 uur – Fransgetinte receptie

De toegang is gratis.

DOKTERS VAN WACHT

Het centrale oproepnummer van de wacht-dienst voor huisartsen is 0900 69 004. Via dit nummer word je automatisch doorverbonden met de huisarts van wacht. De wacht loopt tijdens de week van 19 uur tot 7 uur, tijdens het weekend van vrijdag 19 uur tot maandag 7 uur en op feestdagen vanaf 19 uur de avond voordien tot 7 uur de dag erna.

APOTHEKERS VAN WACHT

Sinds 2 januari 2012 is er een belangrijke wijziging in het systeem van de wachtdienst van apothekers in onze regio: de wachtdienst loopt van 9 tot 22 uur. Om de apotheker van wacht na 22 uur te kennen, moet de patiënt het nummer 0900 10 500 bellen of op internet kijken. De apotheker die van wacht is na 22 uur is niet noodzakelijk dezelfde als die voor 22 uur.

› Van 29/04 tot 2/05

Apotheker Annaert
Smisstraat 1
3080 Tervuren
02 767 63 40

› Van 3/05 tot 9/05

Apotheker Matteredne
Koningin Astridlaan 313
1950 Kraainem
02 731 73 68

› Van 10/05 tot 16/05

Apotheker Niclaes
Moorselstraat 320
3080 Tervuren
02 767 58 16

› Van 17/05 tot 20/05

Apotheker Decoster
Mechelsesteenweg 225
1933 Sterrebeek
02 731 23 66

› Van 21/05 tot 23/05

Apotheker Lievens
Brusselsesteenweg 77
3080 Tervuren
02 767 34 15

› Van 24/05 tot 26/05

Apotheker Annaert
Smisstraat 1
3080 Tervuren
02 767 63 40

› Van 27/05 tot 30/05

Apotheker Delarue
Koningin Astridlaan 272
1950 Kraainem
02 731 06 06

› Van 31/05 tot 2/06

Apotheker Jansen-Ceupens
Lange Eikstraat 8
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 89 40

ChiroKafé!

Chiro Berkenbloesem
zaterdag 11 mei
18 uur - Chirolokalen

Twee jaar geleden organiseerden de Aspi's van Chiro Berkenbloesem een Aspi Café om hun buitenlandse avontuur te sponsoren. Daardoor konden ze met een gespekte groepskas richting Tsjechië vertrekken.

In opvolging hiervan organiseert de leiding op 11 mei voor de allereerste keer een ChiroKafé. De bedoeling is om een gezellig samenzijn aan de Chirolokalen te creëren, waarbij verschillende Chirogeneraties en sympathisanten elkaar kunnen ontmoeten. Om de kelen te smeren en de sfeer er in te brengen, worden verschillende soorten trappistenbier voor een klein prijsje verkocht. Uiteraard zijn er ook andere (niet-alcoholische) dranken verkrijgbaar. Als het weer het toelaat, zal er ook een terras worden ingericht.

Locatie: aan de Vosberg, achter de kerk van Wezembeek op de Mechelsesteenweg. Wie met de wagen komt, kan parkeren in de Vosberg of op de parking van de Delhaize.

Kampioenschap van Vlaanderen

KSC sprint vzw
Wezembeek-Oppem
zondag 2 juni

De **eerste wedstrijd 'dames jeugd'** vertrekt om 11 uur en omvat 6 ronden (afstand 58 km).

De **tweede wedstrijd 'nieuwelingen eerste jaar'** vertrekt om 13.30 uur en omvat 7 ronden (afstand 68 km).

De **derde wedstrijd 'nieuwelingen tweede jaar'** vertrekt om 15.30 uur en omvat 8 ronden (afstand 77 km).

Vertrek en aankomst: ter hoogte van café Madelon en IJzerwaren Desmet, Hernalsteenstraat, Wezembeek-Oppem

Door wegenwerken in Sterrebeek moeten we ook dit jaar onze omloop aanpassen. De wedstrijden zullen enkel de gemeenten Wezembeek-Oppem en Kraainem aandoen.

Inschrijvingen en uitbetalingen gebeuren in het gemeentelijk centrum 't Hoeveke.

Kinderhoogdag Wezembeek-Oppem

zondag 26 mei
familie

De Kinderhoogdag is een cultureel feest voor kinderen van 3 tot 12 jaar en hun (groot)ouders. De organisatoren engageren zich om een leuke dag te organiseren die zowel toegankelijk is voor Nederlandstalige als voor anderstalige kinderen en families. Iedereen kan genieten van leuke voorstellingen, boeiende workshops, grappige animatie, experimenteel straattheater, toffe in- en uitloopactiviteiten en andere culturele activiteiten. We sluiten deze feestelijke dag vanaf 17 uur af met Circus Krak!, dat op de binnenkoer van GC de Kam zijn beste kunstjes boven haalt.

Wil je meedoen?

Koop vooraf of op de dag zelf een Kinderhoogdagbandje in GC de Kam. Dat kost 6 euro en geeft toegang tot alle activiteiten. Leden van de Gezinsbond Kraainem en Wezembeek-Oppem krijgen 1 euro korting en ook jeugdverenigingen die deze activiteit inplannen, kunnen deze korting krijgen. Voor sommige activiteiten met een beperkt deelnemersaantal moet je apart inschrijven.

13.30 uur – GC de Kam

Meer info en reserveren:

GC de Kam, 02 731 43 31, info@dekam.be, www.dekam.be, www.kinderhoogdag.be

De Kinderhoogdag verloopt in samenwerking met GC de Lijsterbes, Artforum vzw, de cultuurraad van Wezembeek-Oppem, de jeugdraad en sportraad van Wezembeek-Oppem, de provincie Vlaams-Brabant en verschillende verenigingen van Wezembeek-Oppem.

Voorstelling Nachtvluchtabonnement

GC de Kam, GC de Lijsterbes
en GC Papenblok
dinsdag 4 juni

In de voor de gelegenheid tot vertrekhal omgebouwde theaterzaal van de Lijsterbes stellen we de nieuwe seizoensbrochure *Nachtvlucht* voor. Stewardessen begeleiden je van de incheckbalie naar je plaats en bieden je een drankje aan. Ze presenteren je het nieuwe theaterseizoen en loodsen je door het ruime aanbod muziek, theater, familievoorstellingen, klassiek, humor ... Terwijl jazz- en swingzangeres Sofie La Digue een voorsmaakje brengt van haar optreden later dit seizoen, helpen we je graag met het invullen van het abonnement.

19.30 uur – GC de Lijsterbes
Gratis toegang.

Kam Kiest voor Kunst

Kunstencollectief Carmyn

mei 2013

expo

Carmyn is een jonge vereniging van beeldende kunstenaars uit Wezembeek-

Oppem en omgeving. Zij beoefenen uiteenlopende disciplines zoals fotografie, schilderen, etsen, photo-shop, maquettes ...

In hun werk gaan ze meestal uit van één bepaald thema. Elke kunstenaar werkt dit thema uit op zijn manier en met zijn eigen techniek. Voor hun allereerste tentoonstelling in de cafetaria van GC de Kam kozen ze het zelfportret als onderwerp.

Argo

donderdag 16 mei

film

Argo is een Amerikaanse thriller, geregisseerd door Ben Affleck, die in februari de Oscar voor de beste film kreeg.

Op 4 november 1979 bestormen militanten de Amerikaanse ambassade in Teheran en gijzelen 52 Amerikanen. Tijdens de chaos slagen zes Amerikanen erin te ontsnappen. Ze duiken onder in het huis van de Canadese ambassadeur. In de wetenschap dat het slechts een kwestie van tijd is voordat de zes worden ontdekt en gedood, wordt CIA-agent Tony Mendez ingeschakeld om hen te bevrijden.

Met: Ben Affleck, Bryan Cranston, John Goodman

Originele versie – Nederlands ondertiteld

Duur: 120 minuten

WEKELIJKE ACTIVITEITENKALENDER

MAANDAG

9.00

Okra - wandelen

vertrek Paterskerk
02 731 83 39

20.00

Fit & Gezond Dames - turnen

GC de Kam
02 731 83 30
(niet tijdens schoolvakanties)

20.00

Fit & Gezond Heren - turnen

H.-Hartcollege
02 767 01 01

DINSDAG

09.30

OKRA - fietsen

vertrek Paterskerk
02 731 83 39

19.30

Running Club WO

Jeugdhuis Merlijn
02 782 02 96

WOENSDAG

14.00

Okra - wandelen

GC de Kam
02 731 83 39

14.30

OKRA - petanque

sporthal
02 731 83 39

20.00

WOBAD - badminton volwassenen

sporthal
02 731 54 84

20.30

aerobics - zumba

sporthal
02 731 87 81

DONDERDAG

19.30

Running Club WO

Jeugdhuis Merlijn
02 782 02 96

20.30

zanggroep Non Troppo repetitie

GC de Kam
02 305 06 07

VRIJDAG

21.00

Jeugdhuis Merlijn

0493 58 82 88

ZATERDAG

10.00 tot 12.00

(eerste, derde en vijfde zaterdag)

Stripbib Maddox (stripbibliotheek)

Jeugdhuis Merlijn

21.00

Jeugdhuis Merlijn

0475 73 28 44

ZONDAG

10.30

Running Club WO

Jeugdhuis Merlijn
02 782 02 96

14.30

Chiro Berkenbloesem

0499 07 91 55

19.00

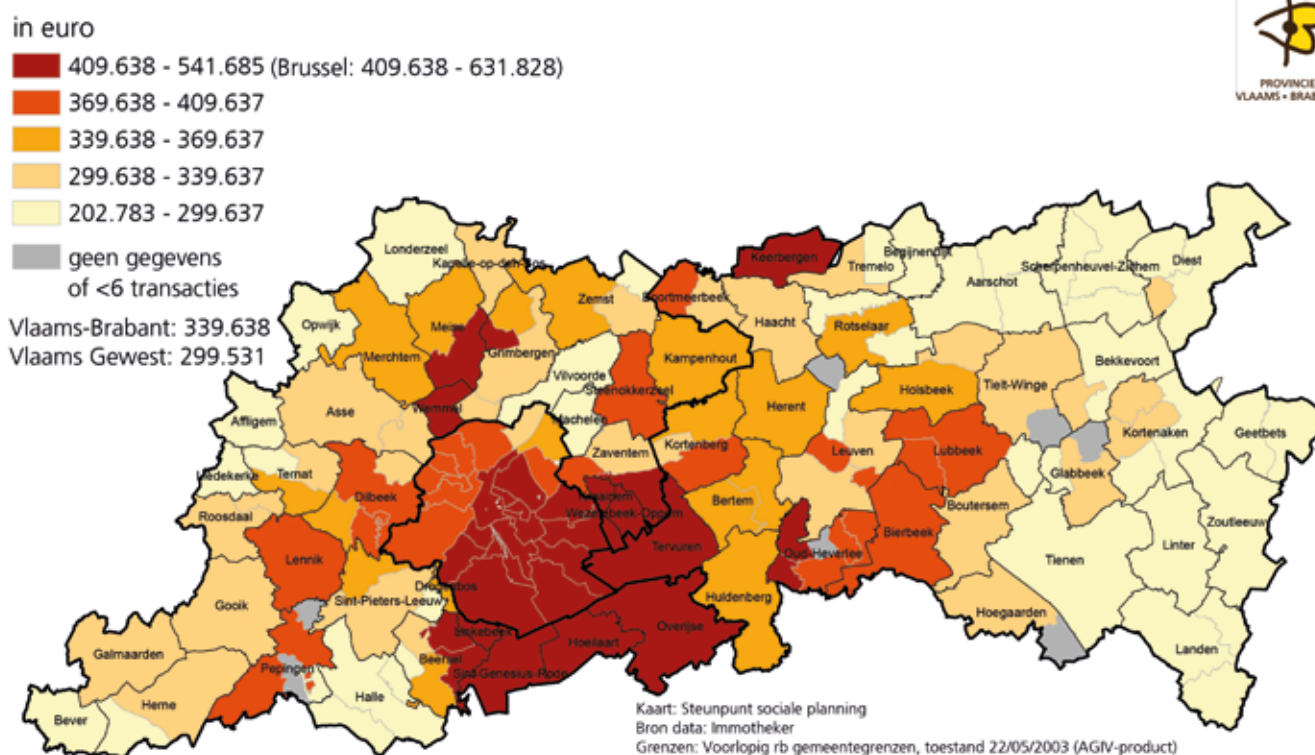
WOBAD - badminton

sporthal
02 731 54 84

Wonen in de facilititeitengemeenten

Veel verhuizingen, dure woningen

Vlaams-Brabant is de duurste provincie om te wonen en de facilititeitengemeenten spannen de kroon. De economische crisis lijkt geen invloed te hebben op de woning- en grondprijzen in de Rand. De wet van vraag en aanbod speelt genadeloos: inwijkelingen uit Brussel, expats en Europese ambtenaren zijn op zoek naar een rustig en groen plekje, maar die plaatsen zijn beperkt.

Op de kaart: de gemiddelde prijzen van woningen in Vlaams-Brabant

Onderzoeker Filip De Maesschalk van het steunpunt sociale planning van de provincie Vlaams-Brabant en Katrien Tratsaert van de dienst wonen stelden het dossier *Wonen in Vlaams-Brabant* samen. De doorlichting bundelt cijfers en gegevens over wonen in de provincie. Algemene conclusie: het is goed wonen in Vlaams-Brabant, maar voor veel inwoners wordt het stilaan problematisch om een betaalbaar dak boven het hoofd te vinden. Zeker in de Rand. De stadsvlucht uit Brussel speelt nog altijd, net als de druk van de expats en ambtenaren van de Europese Unie.

Veel verhuizingen

De woonstabiliteit is veel lager in de Rand. Gemiddeld verhuisden 91,4 % van de Vlaams-Brabanders niet in de loop van het jaar 2011, maar in gemeenten als Drogenbos, Kraainem en Wezembeek-Oppem zakte dat onder de 90 %, wat meer verhuizingen impliceert. De plaatsen van de mensen

die vertrekken worden snel ingevuld door mensen die veel betalen voor een woning in de Rand. 'De jonge gezinnen die uit Brussel vertrekken richting de Rand zijn vaak kapitaalcrachtiger dan toen ze er als jongere aankwamen', stelt Filip De Maesschalk vast. 'Bovendien gaat het meestal om tweeverdieners. We zien dan ook hoge inkomens per aangifte rond Leuven en rond Brussel.'

Enkele cijfers: het gemiddelde inkomen per belastingaangifte in Vlaanderen bedraagt 28.902 euro (in 2010). In Kraainem is dat 39.357 euro, in Wezembeek-Oppem 39.185 euro en in Sint-Genesius-Rode 38.770 euro. De inkomens van heel wat Europese ambtenaren zijn dan vaak nog niet meegerekend: hun beroepsinkomsten moeten niet opgenomen worden in de aangifte van de personenbelasting. Drogenbos scoort vreemd genoeg net onder dat Vlaamse gemiddelde. 'Een

deel van Drogenbos ligt in de Zennevallei, die loopt van Halle tot Vilvoorde. Deze zone is vroeg geïndustrialiseerd en kent nu relatief meer problemen van werkloosheid en zo meer. Daardoor zijn de inkomens er lager', verklaart Filip.

De toevlucht aan rijke inwijkelingen zorgt voor een grote druk op de krappe woningmarkt. 'De meeste woningen in de Rand dateren uit de periode tussen de Tweede Wereldoorlog en de crisis van de jaren tachtig. Sinds 1981 wordt er veel minder bijgebouwd en nieuwbouw komt er bijna helemaal niet meer bij.'

Er is dan ook nog amper plaats. In Vlaanderen is gemiddeld 26,6 % van de oppervlakte bebouwd. In Linkebeek is dat 48 %, in Wemmel 55 %, in Wezembeek-Oppem 68 %, in Kraainem 72 %, in Drogenbos zelfs 84 %. Sint-Genesius-Rode scoort 43 %, maar daar wordt heel wat oppervlakte ingenomen door het Zoniënwoud.

Torenhoge prijzen

De torenhoge woningprijzen zijn dus het logische gevolg van het spel van vraag en aanbod. 'Terwijl je aan de rand van de provincie, in Zoutleeuw, amper 71 euro voor een vierkante meter bouwgrond betaalt, betaal je in Kraainem 505 euro. In Linkebeek is 74 % van de verkochte woningen duurder dan 400.000 euro, weten de onderzoekers. De prijsevolutie toont bovendien dat de prijsstijgingen zich de jongste jaren blijven doorzetten.

Ook de huurmarkt is duur. De mediaanhuurprijs in Vlaams-Brabant bedraagt 549 euro per maand, maar in Wezembeek-Oppem is dat 950 euro, in Kraainem 866 euro, in Sint-Genesius-Rode 827 euro en in Linkebeek 711 euro. Bovendien tellen de faciliteitengemeenten relatief veel huurders. Drogenbos telt het laagste aantal huiseigenaars van Vlaams-Brabant: amper 55 % van de inwoners is eigenaar van zijn huis. Het Vlaamse gemiddelde is 72,7 %.

Van een daling van de woningprijzen of een lagere vraag door de economische crisis lijkt weinig sprake. Wel positief is dat de Rand gemiddeld relatief veel sociale woningen telt. Het Vlaamse gemiddelde is 5,5 sociale huurwoningen per 100 inwoners. Wezembeek-Oppem zit aan 7,6 %, Drogenbos aan 5,9 %. Linkebeek, Sint-Genesius-Rode en Wemmel scoren dan weer veel lager dan het gemiddelde.

Wonen in eigen streek

Kunnen jongeren met deze prijzen nog een woning in eigen streek vinden? De vraag stelt zich al decennia, maar de sociale verdringing lijkt niet te keren. Het concept 'wonen in eigen streek', opgenomen in het decreet grond- en pandenbeleid, zou een antwoord moeten bieden. Het decreet verbindt voorwaarden aan de verkoop van bepaalde gronden in deze 'dure' gemeenten, zodat mensen met een band met de gemeente voorrang krijgen. In Vlaams-Brabant gaat het om 27 gemeenten. In 2012 werden er amper 32 dossiers behandeld, in 2011 49 en in 2010 136. In de faciliteitengemeenten werden tot nu toe 16 projecten volgens het principe 'wonen in eigen streek' verkocht.

Vlabinvest is een ander instrument. Dit investeringsfonds van de Vlaamse overheid verhuurt of verkoopt woningen en gronden aan inwoners die zelf geen eigendom hebben en die niet te veel verdienen. Inwoners met een band met de gemeente krijgen voorrang. In het werkjaar 2011 kwamen er via Vlabinvest 43 woningen bij in Drogenbos, Grimbergen en Sint-Pieters-Leeuw. Het project in Drogenbos is een huurproject in de Kuikenstraat, in samenwerking met de Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting. Het bestaat uit 19 appartementen. 2 appartementen zijn gefinancierd door Vlabinvest en de 17 andere zijn sociale huurappartementen.

Eind 2011 had Vlabinvest in totaal 478 woningen gerealiseerd, al dan niet in samenwerking met sociale woningmaatschappijen. In de faciliteitengemeenten ging het om 19 in Drogenbos, 47 in Sint-Genesius-Rode, 8 in Wemmel en 34 in Wezembeek-Oppem. In maart 2012 keurde de Vlaamse Regering de spelregels goed voor de oprichting van een 'rollend grondfonds', de meest recente maatregel. Dit financieringsfonds met 50 miljoen euro startkapitaal moet strategische gronden aankopen in gebieden met een bijzondere behoefte. In Vlaams-Brabant komen 48 gemeenten in aanmerking, de zes faciliteitengemeenten inbegrepen.

Bart Claes

UITGEKAMD is een uitgave van het gemeenschapscentrum de Kam en vzw 'de Rand'. Uitgekamd komt tot stand met de steun van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant.

REDACTIE

Louis Declerck, Anne Decuypere, Ghislaine Duerinckx, Jan Pollaris, Karla Stoefs, Luc De Vogelaere, Jan Walraet

EINDREDACTIE

Veerle Weeck, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel, veerle.weeck@derand.be

HOOFDREDACTIE

Geert Selleslach, 02 456 97 98, geert.selleslach@derand.be

REDACTIEADRES

GC de Kam, Beekstraat 172, 1970 Wezembeek-Oppem 02 731 43 31, info@dekam.be, www.dekam.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Eddy Frans, Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel

VOOR INFO, TICKETS EN RESERVERINGEN

kan je terecht bij Barbara De Cuyper en Daisy Cleymans van het onthaal van maandag tot vrijdag: 9 - 12 uur en 13 - 17 uur, elke derde donderdag van de maand: 9 tot 12 uur en 13 tot 19 uur tel. 02 731 43 31, e-mail: info@dekam.be, website: www.dekam.be

WANNEER	WIE / WAT	WAAR	INFO
MEI			
5 11.30	Ziekenzorg / Ziekendag	GC de Kam	02 731 48 79
7 19.30	Cultuurraad i.s.m. GC de Kam Feest Europese Gemeenschap: Frankrijk	GC de Kam	02 731 43 31
8 19.30	Jeugdraad / Jeugdquiz	JH Merlijn	jeugdraad@jeugdwo.be
8 20.00	Running Club / Boost je conditie	GC de Kam	vanderbiest.paul@skynet.be
11 18.00	Chiro Berkenbloesem / ChiroKafé	Chirolokalen	leiding@chiroberkenbloesem.be
17 20.00	Kam Klub / Free podium: Sing Song	GC de Kam	02 767 74 49
19 14.00	Jeugdraad / Filmnamiddag	JH Merlijn	jeugdraad@jeugdwo.be
20	Femina & Davidsfonds / Reis		02 731 81 84
28 14.30	Okra / Gezellig samenzijn	OCMW	02 731 83 39
28 09.00	Okra / Sporteldag	Universitair Sportcentrum Leuven	02 731 83 39
29 20.00	Gezinsbond / Bloemschikken	GC de Kam	02 731 97 80
30 14.30	Ziekenzorg / Geheugentraining	GC de Kam	02 731 48 79
30 20.00	Gezinsbond / Bloemschikken	GC de Kam	02 731 97 80

JUNI

1 13.00	KWB / Voetbaltoernooi	GC de Kam	0475 36 18 02
2	K.S.C. Sprint vzw Kampioenschap voor nieuwelingen		alain.sterckx@ksc-sprint-wo.be
6 14.00	Femina / Do-in: relaxatieoefeningen	GC de Kam	02 731 48 79

Verenigingen, groepen en organisaties die hun activiteiten voor **juni 2013** bekend willen maken, kunnen **voor 13 mei** een beknopte omschrijving van de activiteit bezorgen aan het secretariaat van de Kam.

Disco op zijn best

Non Troppo organiseerde een succesvolle discokaraokeavond waarbij de leden en genodigden hun discohart konden ophalen. Ze zongen en dansten op de grootste seventies- en eightieshits. Pret verzekerd!

